

« zurück blättern vor »

GEJTAW subst. m. (f.), ab 1904; auch *gejtawa*; ‘Seil zum Hochziehen des Rahsegels’ – ‘lina służąca do podciągania dolnych rogów czworobocznego (rejowego) żagla przy jego zwijaniu’: (1904) 1920 Zarus.Żegl. 48-49, DOR *U dolnych rogów żagla widzimy po trzy liny, przewleczone przez bloki, mianowicie halsy, szkoty i trzecie mniejsze (hysliny albo gejtawy), służące do podciągania rogów żagla przy zwijaniu do góry.* ◦ (1950) 1952 Meis. Sześciu 272, DOR *Górne żagle brano na gejtawy, opuszczano kliwry i niektóre sztaksle.* – nur DOR (żegl.). ◊ **Var:** *gejtaw* subst. m. – DOR; *gejtawa* subst. f. – DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Geitau* subst. n., ‘Seil, um ein Segel unter die Rahe zu holen, zusammenzuziehen’, GRI. ♦ Ein Terminus des Segelsports, von Zaruski im Zuge seiner Festlegung der Terminologie des Segelschiffes eingeführt. Das Genus und die Nominativform sind wohl Rückbildungen vom Plural.

« zurück blättern vor »